

uden at det først skal forsøges indbrævet hos ham, at affone med simpelt Fængsel i 1 Dag for hver 2 Rd., som Beløbet udgjør indtil 20 Rd., hvorefter altsaa den Paagjældende her uden videre og ubetinget skulde sidde 10 Dage i Fængsel. Man kunde, om man vilde, endog opkaste det Spørgsmaal, om man skal kalde den her omhandlede Bøde en Straffebøde, og om man altsaa skulde anvende Forstriften i Loven af 1866 paa den, hvis der ikke var en særskilt Bestemmelse om den, men Valgloven lod det staae hen? Mig forekommer det rigtig, at Udvalget ikke har anseet sig for slavisk bundet til Loven af 1866, men har tilladt, at man gik den naturlige Vej at inddrive Bøden efter § 19.

Jeg troer ikke, at jeg nu har overseet noget Forslag, og skal derfor standse her.

Tobiesen: Jeg skal kun, til hvad den ærede Ordfører nu sidst yttrede, bemærke, at, om det er naturligt eller unaturligt at lade den omhandlede Bøde affone, skal jeg ikke afgjøre, men Unaturligheden ligger efter mit Begreb saa i alt Fald i Loven af 1866, ligger deri, at man overhovedet strax skrider til at lade Bøder affone i Sager, som ikke ere af criminel Bestaaffenhed. Naar en Bøde, der skal erlægges ifølge et Forlig, og som altsaa kan have sin Oprindelse af en reent privat Sag (Ordføreren: En Straffesag) — ja, en Straffesag, men dog kan tilendebringes ved et Forlig, medens Vedkommende her bliver dømt — det er dog en Forskjel, forekommer det mig —, naar en saadan Bøde skal affones, saa er det i Consequents med den Lovgivning, som man saaledes i alle andre Tilfælde har anseet for rigtig, at man ogsaa fastholder denne Regel i § 19 af Valgloven. Jeg indseer ikke, at den der omtalte Bøde kan betragtes som Andet end en Straffebøde. Det er ligefrem en Mulct, som Vedkommende incurrerer, fordi han ikke er mødt, hvor han skulde møde. Jeg lægger imidlertid ikke stor Vægt paa mit Endringsforslag til denne Paragraph, skjøndt dets Naturlighed forekommer mig aldeles evident, og jeg skal derfor for mit Vedkommende tage Forslaget tilbage, da jeg vel kan tænke mig, at, naar den ærede Ordfører, der er Udval-

gets særligt juridiske Medlem, har en saa overordentlig fin Følelse imod at holde sig til Consequentsen af Loven af 1866 i de med den lige Tilfælde, maa en Mængde andre Medlemmer, hvis Følelser endnu ikke ere vænne til denne Lov, formeligt repugneres derimod. Jeg tager altsaa mit Endringsforslag til § 19 tilbage.

Formanden: Det af den 3die Lands-tingsmand for 3die Kreds (Tobiesen) til Lovudkastets § 19 stillede Endringsforslag er taget tilbage. Jeg skal spørge, om Noget optager det (Ophold). Da Ingen optager det, er det saaledes bortfaldet.

Jeg skal bemærke, at jeg ved Afstemningen over dette Affnit kun vil lade stemme over de Paragrapher, hvortil der er stillet Endringsforslag, medmindre særskilt Afstemning over andre Paragrapher maatte blive forlangt.

Da Ingen yderligere begjærede Ordet, sluttedes Forhandlingen over dette Affnit, og man gik til Afstemning.

Lovudkastets §§ 7, 8 og 9 ansaaes som vedtagne uden Afstemning.

1) Endringsforslag af Udvalget til § 10:

Stedetfor „Valgloven af 16de Juni 1849 berigtigede Valglister at benytte“ sættes: „denne Lov berigtigede Valglister at lægge til Grund“. Vedtoges eenstemmig med 54 Stemmer.

Det andet Endringsforslag af Udvalget til § 10, at foran „Bopæl“ i tredje sidste Linie skulde indskydes Ordet „fast“,

betragtedes som vedtaget uden Afstemning, som Følge af den tidligere Afstemning over § 3.

2) Lovudkastets § 10 med de vedtagne Forandringer, saalydende:

Ved de Valgmandsvalg, som foretages af samtlige Valgberettigede, blive de i Genhold til denne Lov berigtigede Valglister til Folkethinget at lægge til Grund, dog at der desuden bliver at affatte en Tillægsliste, hvorpaa de Valgberettigede opføres, der, uden at have havt